

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE AMERICAN EGGS

Gillettenarrative.com

GILLETTE Û HÊKÊN AMERÎKÎ

GILLETTE TRAILER 16 — NANDO THE SCRIBE

Balafir nû daketibû. Jina min û keça min herdu jî bawer nedikirin û bi guman bûn: destpêkeke nû bûbû nediyarî, û bihîstina ewqas mirovan ku bi zimanekî din diaxivin ji bo wan tiştekî bi tevahî nû bû.

Balafirgeha JFK, New York, pêşwaziya me dikir. Ji bo min, ev tê wateya vegera malê — vegera axa min — ya ku ji soza nasnameyekê bûbû serkeftin û perspektîfeke nû.

Bi kurtî: dema ku diviya bû Leglegê 61 sal berê ez li New Yorkê daxistama, çavên wê ji teyrekî baz ê calabrî qamaş bûn û ew pê heyirî, û biryar da ku min li quntarên çiyayên Aspromonte bihêle. Lê ew çîrokeke din e.

Me bar hildan û li taksiyeke zer siwar bûn. Ajokar pirsî em ber bi ku ve diçin, û min navnîşan dayê. Paşê wî pirsî em ji ku tên û ez bi eslê xwe ji ku me.

Min bersiv da, «Queens, NY.»

Di dema rêwîtiyê de, bêdengiya tam. Dema em gihîştin, min heqê rê pirsî: «22 USD bi kartê; heke tu bi pereyê nexd bidî, 14 USD.»

Min bi niyeteke dostane lê nêrî, û wî got, «Min 12 salan li Napolîyê xebitî û fêr bûm ku tenê bi vî awayî ez dikarim heqê xerabiyên xwe bidomînim bidim. Û ji baran min fêr kir ku hûn ji Îtalyayê tên. Bi xêr hatin New Yorkê.»

Xanî nû û xweşik bû, bi yek deriyê ji kolanê û tenê çend pêlikên ku meriv hilkişe. Herdu jinan li hev nêrî û bi bêdengiyên xwe axivîn — lê ez, bi “koda jinane” ya ku ji zayînê ve di min de ye, dikarîbûm rengên siviktir û ramanên li pişt nêrînên wan bixwînim.

«Em li malê ne,» min ji wan re got. «Paşê ez ê herim hin tiştên xwarinê bikirim.»

Ez derketim ku xwarinê bikirim. Ez ji supermarketan hez nakim: Walmart pêşwaziya her kesî dike, lê xerîdar li Walmart biha didin. Pêşkêşkerên min dikanên piçûk ên taxê dimînin, ew cihên ku guhertina çend peyvan an henekekê rê dide min ku nûçeyên rastîn berhev bikim — û li ser jiyana xwe binivîsim.

«Û ji bo hêkan, Jack, ez dikarim wan li ku teze bikirim?»

«Li pişt vê kolanê, Tirkek heye bi navê Kan. Çend mirîşkên wî yên xwe hene ku bi baldarî diparêze. Binêre ka tiştê ku tu lê digerî li cem wî heye.»

Çend gav şûnde, ez gihîştim. Wî îtalî ji diaxivî — û wê gavê surprîz dest pê kirin.

Ew min bir pişt dikanê da ku mirîşkên xwe nîşanî min bide: min tenê neh jimartin, û li ser baskên yekê ji wan pîneyek bi rengên ala Îtalyayê hebû. Bi meraq, min pirsî ka ev tê çi wateyê.

Bi serbilindî, wî got, «Ew Camilla ye. Ew ji Îtalyayê tê, ji Napolîyê — taxa Forcella. Mamê min ew da min. Hêkên ecêb dike. Ev hêk in ku tu dikarî teze vexwî, ne hewce ye ku tu wan bikelînî. Ez qet xanimên xwe bi kîmyewiyan xwedî nakim — tenê xwarina xwezayî, wek ku em li Tirkiyeyê dikin.»

Wî pirsî ka ez dixwazim hinekan biceribînim, û bê guman, min qebûl kir, «Çi derfeteke çêtir?»

Em li ber maseyeke piçûk di hundirê dikanê de rûniştin, sohbet kirin, û wî ji min re lalîkek bi sê hêkan anî.

«Camilla ya min nû ew kirine. Nando, tu zilamekî bextewar î,» wî got.

Dema min dest dayê germ bûn. Ez li bendê mam ku ew rûne berî ku ez axaftinê bidomînim.

Wî pirsî ez dixwazim çi vexwim. «Qehweya Amerîkî, ji kerema xwe.»

Min dest bi qulkirina hêka yekem kir — lê qul çênebû. Min yeke din ceriband, paşê ya dawîn.

Her sê jî kelandî û hişk bûn.

...Mûcîzeyek. Em li Amerîkayê bûn.

Mirîşkek ku hêkên jixwe kelandî dike — ne hewce ye ku meriv wan bikelîne. Min ne surprîz û ne jî tirs nîşan da; min tenê ji Kan pirsî ka ew ê Camilla bi çiqasî bifiroşe. Wî pirsî çima.

Ew kenîya, «Te ji hêkan hez kir?»

Min jê re got ku ez dixwazim wan bidim keça xwe, ku ji mirîşkan hez dike.

Di hundirê xwe de, min difikirî ku ev an projeyeke bi mîlyon dolaran e... an jî xapandineke ku li benda fêmkirinê ye.

Min pere da, xatir xwest, û derketim. Min ji kesî re tiştek negot, lê roja din, ez dîsa vegeriyam.

«Rojbaş, Kan. Ma ez dikarim îro hin hêkên vexwarinê yê din bistînim?»

«Bê guman, rûne. Ez ê tavlê wan bînim.»

«Ez dixwazim bikevim kuxikê û wan rasterast ji Camilla hildim.»

«Mixabin, Nando, lê duh şev me ew ji bo şahîyeke rojbûnê pijand. Lê ez ê hin hêkên din ji te re bînim.»

Heman rêûresm, heman mase, heman lalî: sê hêkên teze, ji bo vexwarinê — lê dîsa, kelandî û hişk, amade ji bo xwarinê.

Min pere da, derketim, û fikirîm: xewna Amerîkî.

An jî belkî... ew e yê ku dixwaze min bibîne — û hê jî nedîtiye?

Bi xêr hatî Amerîkayê

Nando